

Full diocesà

9 de febrer del 2020

p4, p5 i p8 —Avui, campanya de Mans Unides Contra la Fam

p7 —Un testimoni del Concili Provincial Tarraconense

El servei religiós als hospitals

Rebem tanta informació que, a tots, ens és difícil de destriar-la i de recordar-la. És el que passa amb el servei religiós als hospitals. Després de molts anys de ser-hi present i de la informació que es dóna, no és pas excepcional trobar-se amb persones que fan aquesta pregunta: «¿Així hi ha un servei religiós, en aquest hospital?»

La resposta és fàcil: Sí, hi ha un servei religiós. Laics, religiosos, religioses, diaques i preveres procuren fer aquest servei de la millor manera que saben i, sovint, amb molta abnegació. És un servei que no s'improvisa, que té aspectes imprevisibles, que demana sobretot saber escoltar les persones malaltes, encoratjar-les, respectar els seus valors i creences, no pretendre adoctrinar-les, acompanyar-les, ad-

ministrar-los els sagraments si ho demanen o proposar-los de rebre'ls. Tot això fa que els qui treballen en aquest servei vegin indispensable de rebre regularment una formació humana i religiosa de qualitat i participar en trobades en les quals es comparteixin experiències, es reflexioni sobre les llums i ombres d'aquest servei amb l'objectiu de fixar-se en què cal potenciar i i en què cal corregir.

És una llàstima que el servei religiós en els hospitals no sigui prou conegut i, per tant, sigui un servei infrautilitzat. Tots som «clients» potencials de l'hospital i és bo que sapiguem que, si així ho desitgem i ho demanem, també serem atesos des del punt de vista espiritual i religiós.

(Continua a la pàgina 6.)

«Esclatarà en la teva vida una llum com la del matí»

Diumenge V durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaies amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.» (58,7-10)

Salm responsorial

L'home just és llum que apunta en la fosca.
(Salm 111)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu. (2,1-5)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. »Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.» (5,13-16)

«Ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel»

Buscar la glòria de Déu

Joan Mir Tubau, prev.

Vivim en un món en què el relativisme està instal·lat en un lloc d'honor. Tots coneixem aquells versos de Campoamor: «En este mundo traidor / nada es verdad ni mentira; / todo es según el color / del cristal con que se mira.» Filòsofs actuals de gran vàlua afirmen el mateix, amb paraules sàvies.

El papa Francesc, com també van fer els seus predecessors immediats, alerta sobre «el progressiu augment del relativisme, que ocasiona una desorientació generalitzada, especialment en l'etapa de l'adolescència i la joventut». I afegeix: «Mentre l'Església insisteix en l'existència de normes morals objectives, vàlides per a tot hom, hi ha qui presenta aquest ensenyament com a injust, això és, com a oposat als drets humans bàsics... Hom percep l'Església com si promogués un prejudici particular i com si interferís en la llibertat individual» (*Evangelii gaudium*, 64).

Davant el relativisme, entès com s'acaba de descriure, poden sonar a provocació aquestes paraules de Jesús: «Vosaltres sou la sal de la terra», «Vosaltres sou la llum del món». Això és el contrari del relativisme. Ser «sal» i ser «llum» és, en definitiva, fer el bé. I és possible discernir, amb l'evangeli a la mà, què entén Jesús per fer el bé.

I quan de veritat som sal i llum, no hauríem de presumir-ne, perquè l'objectiu ha de ser sempre la glòria de Déu, no la nostra. Cal fer el bé, doncs, amb humilitat, sense posar-se medalles.

La imatge

El Mestre explica la condició del deixeble comparant-la amb la sal: quan hi és, dona gust i conserva —sobretot abans— aliments i altres coses; però, si es fa malbé, es troba a faltar i només serveix per a fer camins a trepitjar.

Semblantment passa amb la llum: en un lloc amagat tampoc no aconsegueix la seva missió. On abunda la foscor, el deixeble és el testimoni de la llum que és Jesús, el Mestre.

Salt i pebre IV (2013). Torrie Smiley

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

10 dilluns

—Santa Escolàstica
—Sant Silvà
1Re 8,1-7.9-13/Salm 131/
Mc 6,53-56

11 dimarts

La Mare de Déu de Lurdes
Jornada Mundial del Malalt
1Re 8,22-23.27-30/Salm 83/
Mc 7,1-13

12 dimecres

—Santa Eulàlia
—Sant Damià
1Re 10,1-10/Salm 36/Mc 7,14-23

13 dijous

—Sant Benigne
1Re 11,4-13/Salm 105/Mc 7,24-30

14 divendres

—Sant i Metodi, copatrons d'Europa
—Sant Valentí
Ac 13,46-49/Salm 116/Lc 10,1-9

15 dissabte

—Sant Faustí i Santa Jovita
—Sant Claudi de La Colombière
1Re 12,26-32; 13,33-34/Salm 105/
Mc 8,1-10

16 diumenge VI durant l'any /Cicle A

—Sant Onèssim
Sir 15,15-20/Salm 118/1Co 2,6-10/
Mt 5,17-37

«Les persones que tenim sobre el terreny són el rostre visible de l'Església»

Maria Rosa Jutglar i Pujol, presidenta de Mans Unides del bisbat de Vic

L'any 1960 un grup de dones, provinents de la llavors nomenada Acció Catòlica, creen Mans Unides, una organització per a lluitar contra la fam i la pobresa en el món, com també la deficient nutrició, les malalties i les carencies educatives, i alhora erradicar les causes estructurals que les produeixen. Al llarg de la seva història Mans Unides ha realitzat gairebé 30.000 projectes en més de 60 països en vies de desenvolupament i actualment té més de 96.000 socis. És present en tots els bisbats de l'Estat espanyol.

Maria Rosa Jutglar i Pujol és presidenta de Mans Unides del bisbat de Vic des del 2009.

La visió de Mans Unides es fonamenta en l'Evangeli i la doctrina social de l'Església Catòlica. Costa portar la presència de Déu a realitats tan dures?

Les accions i projectes de Mans Unides en els països en vies de desenvolupament es fan sempre a través de contraparts que actuen en el territori. Generalment, són congregacions reli-

gioses o ONGs locals vinculades a l'Església. És a través d'elles que, a part de la col·laboració econòmica per a dur a terme els projectes, es fa palesa la voluntat d'ajudar aquests nostres germans des de la caritat, la compassió i la dignitat evangèliques. Les persones que estan sobre el terreny desenvolupant els projectes que finança Mans Unides són el rostre visible de l'Església i la concreció real de l'amor de Déu.

A més de la campanya del febrer, de la qual ja es parla també en aquestes pàgines, quines altres campanyes realitzeu?

La campanya que, juntament amb aquesta, és pròpia de Mans Unides és la de la Llàntia Solidària, que es fa per Nadal. Amb el lema «La teva llum és la seva esperança», no solament es recapten fons per a col·laborar en projectes de Mans Unides sinó que es fa una bona tasca de sensibilització. L'important d'aquesta campanya és que hi participen moltes escoles d'arreu del bisbat, amb la implicació que això suposa per part de professors, in-

fants, nois i noies i les seves famílies; també moltes parròquies hi participen de manera activa i generosa.

Quines altres accions que es duen a terme des de Mans Unides al bisbat de Vic?

Al bisbat de Vic hi ha equips actius de Mans Unides a Sant Boi de Lluçanès, Prats de Lluçanès, Manlleu, Centelles, Sant Julià de Vilatorrada, Vic, Sallent, Sant Feliu de Codines, Moià, Manresa i Igualada. En totes aquestes poblacions es fan activitats a benefici de Mans Unides (a part de la Llàntia Solidària i la campanya de febrer), com són: berenars i sopars contra la fam, tómbols, rifes i fires solidàries, exposicions, xerrades, etc. També es participa en els consells de cooperació d'alguns municipis.

Una altra activitat important és la visita d'algun missioner o missionera amb motiu de la campanya d'aquest mes. Són missioners o missioneres que treballen en els projectes que Mans Unides ajuda a realitzar en els països en vies de desenvolupament. Són un bon testimoni de la tasca de Mans Unides, donen fe del que es fa, demostren que l'ajuda econòmica arriba a bon port i testimonien com canvien les vides d'aquests nostres germans gràcies a la generositat de tantes persones que confien en Mans Unides.

Aquest any ens ha visitat un missioner mercedari que és originari de Còrdova i que ve de Moçambic. Ha estat present en mitjans de comunicació com Ràdio Moià, Regió 7 i El 9 TV, en

escoles de Manresa, Ripoll i Torelló, en el sopar contra la fam d'Igualada i en les parròquies de Sallent, Moià i Divina Pastora de Vic.

Què s'ha de fer per sa ser voluntari de Mans Unides?

Els voluntaris són el millor actiu de Mans Unides. Actualment, els

voluntaris de Mans Unides al bisbat de Vic són prop de 80 persones (sense comptar els qui col·laboren en la campanya de la Llàntia Solidària). L'ajuda sempre és benvinguda, perquè falten mans! Si algú vol col·laborar amb nosaltres pot posar-se en contacte amb la seva parròquia o contactar directament amb Mans

Unides (vic@mansunides.org).

Aprofitem aquesta oportunitat que ens dóna el Full Diocesà per a donar les gràcies a tantes i tantes persones que, d'una manera o altra, fan possible que la tasca de Mans Unides continuï ben viva i pugui procurar una vida més digna als desvalguts.

Qui més pateix el maltractament al planeta no ets tu

Seguint les paraules del papa Francesc en l'encíclica *Laudato si'*, a Mans Unides sabem que els pobres són els qui pateixen més el sofriment de la Terra. Per això, en aquesta campanya de l'any 2020, ens ocuparem d'atendre ambdós clamors: el dels pobres que viuen en condicions indignes i el de la Terra que pateix l'espoli i l'abús com a resultat de la nostra avarícia.

Així, doncs, aquest any el missatge de Mans Unides se centra en la cura de la casa comuna i la relació que existeix entre el deteriorament del planeta i la pobresa de les comunitats més vulnerables. A tal fi, amb el lema «**Qui més pateix el maltractament al planeta no ets tu**» volem assenyalar que, encara que tots estem exposats a les conseqüències del deteriorament mediambiental, són les comunitats més pobres les que pateixen més els impactes i desequilibris, ja que la seva forma de vida i la seva subsistència depenen, en molts casos, del seu entorn natural, que s'ha vist greument afectat pel canvi climàtic i la crisi ecològica.

La present campanya és, doncs, una crida a col·laborar donant suport a les poblacions més vulnerables a través dels projectes finançats per Mans Unides i modificant els nostres estils de vida per tal de cuidar el planeta i caminar cap a un món més just i sostenible per a tothom.

Projectes a què es destinarà la col·lecta de Mans Unides 2020

Empoderament de dones a l'Índia: El projecte es farà al poblet de Gobardhan i consistirà a donar a conèixer a la població els seus drets, millorar l'alfabetització, la seva capacitat emprenedora (conreu de bolets, fabricació de detergents i espelmes, cria de bestiar). Els beneficiaris seran dones socialment excloses.

Seguretat alimentària per a camperols colombians: Al municipi de San Vicente de Chucuri, on es conrea el cacau. Els habitants han patit les conseqüències del conflicte armat i les inversions mineres. Els projecte pretén millorar la seva qualitat de vida a través de la producció esglaonada, enfortiment dels comitès de comercialització i incorporació de pràctiques solidàries.

Jornada Diocesana de Catequesi:

Diumenge 29 de març a la Cova de St. Ignasi de 9:30 a 18h.

—Al matí tallers sobre el quadern de vida dels infants a càrrec d'EDB i pregar amb els pares de la catequesi a càrrec de l'equip de pregaria.cat.

—A la tarda formació a càrrec de Mn. Jaume González- Padrós sobre La celebració de l'Any Litúrgic.

Informació i inscripcions: catequesi@bisbatvic.com

La malaltia és una ocasió per a fer-se preguntes clau

Delegació episcopal de Pastoral de la Salut - Bisbat de Vic

(Prové de la pàgina 1.)

La tasca del servei religiós se centra en les necessitats espirituals i religioses de les persones malaltes. Però, tenint en compte que el servei va adreçat a persones, s'intenta fer-lo amb molta humanitat (escoltar-les molt, comprendre la seva situació, respectar els seus silencis, ser amables, infondre ànim, no allargar més del compte la visita...). I això com a condició prèvia —i sempre a tenir present— per a aconseguir una atenció espiritual i religiosa de qualitat.

Tots els qui treballen en el servei religiós constaten amb goig i satisfacció que reben més de les persones malaltes que no pas el que ells són capaços de donar-los.

Respondre a les necessitats espirituals demana molta delicadesa i traça. La malaltia, sobretot si va acompanyada de solitud o de sofriment, és una bona ocasió —si hi ha prou confiança— per a acompanyar les persones a mirar cap al seu interior, fer-se preguntes sobre qüestions en les quals de vegades no pensem prou: què és essencial i superflu en la vida?, amb qui necessito reconciliar-me i potser recomençar la relació?, hi ha un sentit últim de la vida?, 'per què el sofriment?', com mirar la mort i el més enllà?

Respondre a les necessitats religioses suposa, primer de tot, respectar la llibertat religiosa. El servei religiós ofe-

reix, proposa, no vol coaccionar ningú. Per tant, si les persones malaltes ho desitgen o ho demanen, es pregarà amb elles i per elles; també hom les ajudarà a il·luminar des de la fe els dubtes, angoixes i conflictes que puguin experimentar en aquells moments; no hi faltará la lectura i comentari compartit de la Paraula de Déu. Naturalment, l'atenció religiosa troba la seva plena culminació en la celebració dels sacraments: el sagrament del Perdó, l'Eucaristia, la Unció dels malalts i, en perill de mort imminent, el sant Viàtic. Aquests sacraments han de ser rebuts amb tota llibertat i amb les degudes disposicions, procurant que la celebració es realitzi sense pressions i amb la màxima dignitat i qualitat i, si és possible, en presència de familiars o altres persones del grat del malalt.

El servei religiós als hospitals, doncs, funciona i està a disposició de tothom. Aprofitem-lo!

El servei religiós ofereix, proposa, no vol coaccionar a ningú.

«El context és molt diferent dels anys 90»

Jordi Orobitg i Huguet, prevere de Solsona

Mn. Jordi Orobitg i Huguet és rector de la parròquia de Sant Martí de Puig-reig, a la diòcesi de Solsona. Per a ell, la participació en el Concili Provincial Tarraconense fou un exercici sinodal en un clima de fraternitat i responsabilitat.

Com recorda la seva vivència del Concili?

En primer lloc, com una gràcia de creixement personal. Al mateix temps, fou una experiència eclesial de primer ordre, marcada pel guiatge de l'Esperit que impulsava les Esglésies amb seu a Catalunya a intentar respondre els reptes del moment i a voler fer més presents i actualitzats, ara i aquí, els ensenyaments i les intuïcions fonamentals del Concili Vaticà II.

Crec poder afirmar que fou un exercici sinodal d'esglésies germanes per a fer efectiva la recepció del Concili Vaticà II a casa nostra en un clima de fraternitat, responsabilitat i llibertat.

Després d'aquests vint-i-cinc anys, com veu l'Església a Catalunya?

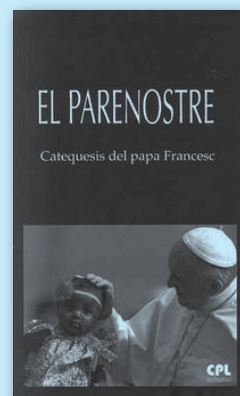
Essent així que els temps són extremadament canviants i el context vital (cultural, social, polític, econòmic, religiós...) molt diferent d'aquella segona meitat dels anys noranta, ens cal afinar de nou l'orella i el cor evangelitzador per a escoltar l'Esperit i intentar descobrir cap on Aquest vol menar-nos. Febles i fràgils com som, crec que ens cal pregar, pensar, discernir, planificar i actuar, amb els nostres bisbes al capdavant i ben units.

El llibre

El Parenostre

Catequesis del papa Francesc

Centre de Pastoral Litúrgica.
76 pp. 4,89 euros.

Han estat setze les catequesis que el papa Francesc ha dedicat al Parenostre en les audiències generals del 5 de desembre del 2018 al 22 d'agost del 2019.

«Ensenyeu-nos a pregar» és la petició que li fan els deixebles, i que li fem també nosaltres, a Jesús. Una pregària que ha de ser senzilla i confiada, perseverant, que neix de la pròpia vida de cadascú i per això és autèntica, perquè expressa la fe en Déu que és un Pare. Una pregària, per tant, que no pot ser rutinària sinó que ha de néixer del fons del cor.

El papa Francesc, amb el llenguatge planer que el caracteritza, situa el Parenostre en el context de l'evangeli i analitza les peticions de què consta aquesta pregària, unes peticions que són al cor de tots els homes i dones cristians.

La nostra manera de viure pot empobrir moltes persones

Romà Casanova, bisbe de Vic

Mans Unides ens posa aquest any com a tema de la seva campanya la relació entre la nostra manera de viure i la pobresa, bo i presentant-nos els seus projectes de desenvolupament integral i sostenible. Aprofitem, doncs, aquesta oportunitat que se'ns ofereix per a motivar-nos a col·laborar amb els projectes de Mans Unides, amb el nostre suport econòmic; i, també, per a entrar nosaltres en aquella «ecologia integral» de la qual ens parla el sant pare Francesc en la seva encíclica *Laudato si'*.

Hem de ser conscients que tota la humanitat habita en un mateix planeta, la «nostra casa comuna». Creure que alguns tenim el dret a explotar tots els recursos per a la nostra utilitat, sense pensar en els altres que habiten a la mateixa casa, i oblidant les generacions que vindran, és un gran error. Solament una actitud egoista i individualista pot tancar els ulls a l'evidència. Les primeres paraules de la Bíblia, en el llibre del Gènesi, ens presenten el nostre planeta i tot l'univers com a obra de Déu. La creació ha brollat de les mans amoroses de Déu com a «do» per a tots els homes. L'encàrrec de Déu a les criatures humanes, home i dona, és no la de ser «déus», sinó aquells que en lloc del Senyor tenen cura del do rebut amb una encomanda: *Multipliqueu-vos, sigueu fecunds i ompliu la terra* (1,28).

Els qui habitem en el Primer Món, on es combinen el consumisme i el malbaratament, juntament amb interessos econòmics que el que fan és que la riquesa es reparteixi de manera desigual, tenim un deute ecològic amb els països més pobres de la Terra. Perquè hi ha una íntima relació entre els pobres i la fragilitat del planeta: «Els efectes més greus de totes les agressions ambientals els sofreix la gent més pobre» (*Laudato si'*, 48). Solament n'esmento alguns, d'aquests efectes: la dificultat d'accés a l'aigua potable, la

pèrdua de la biodiversitat, la insalubritat creixent de pobles i ciutats, la reducció de la natalitat. Subratllo aquest darrer: No és pas propi de l'ecologia integral afirmar que la criatura humana és l'enemic del planeta. En la persona humana la creació de Déu arriba al seu punt àlgid, i tota nova vida humana és un do d'esperança per a la humanitat.

No és pas propi de l'ecologia integral afirmar que la criatura humana és l'enemic del planeta

Ens hem de redescobrir, doncs, com a criatures de Déu, el nostre Pare, en el qual tots som germans. La cura de la creació és tasca de tots, sabent que el centre l'ocupa sempre la persona humana. Aquest és l'encàrrec rebut.

